exaudicōe digna. ¶ Propterea qꝛ nō dilexi iniq̄tatē in corde meo. Exaudiuit mea intendit voci deꝑcacōis mee) et mistus ē michi. Et qꝛ sic exaudiuit me. Bñ-dictus dñs q̇) plenus misericordia(nō amouit) nō re-pulit(oracōꝫ meā a se) pie cui aures eius semp iustorū ꝑcibꝫ patēt(nec amouit miſericordiā ſuā a me) ꝫ ampli-ora misericordie ſue beneficia ab eo ſpero.

¶ Pſalmus ·lxvi· in quo prophꝫta monet ad laudē dei et ad bene operandū.

Deus misereatur nrī(errātes reducē-do ad viā rectaꝫ (bñdicat nob) augēdo in nob bona ſpūalia(et ondat) deus pr(claritatē filij ſui) q̄ eſt vultus eius / generi hu-mano p incarnacōnē ut ab eo capiamus luceꝫ / qꝛ nemo ꝑt videre niſi q̄ claritate eius pfuſus eſt(et misereatur nrī) repetit qꝛ queadmoduꝫ illuminacō ſine dei miſcdia nō ꝑt haberi / ſic nec habita ſine misericordia ꝑto ſerua-uari. Et ad hoc illuminet. Ut cognoſcamus) in ꝑ-ſenti vita vbi neceſſaria eſt cognicō(viā tuā) ·i· filiū tuū p quē puenitur ad te / in qua via nemo errāe ꝑt niſi q̄ ab eius regulis deuiare pſumit / ꝯgnoſcamus dico(eū om-niū gentiū eſſe ſaluatorē. Et cū cognouerit te p fidē. Cōfiteātur tibi) peccata ſua accuſando ſe de eis ⁊ ipis peccatis deletis(confiteātur tibi cōfeſſione laudis(po-puli) nō pauci ſed(omnes) ¶ Quia vero qui iā confeſſi ſūt peccata ſua / formidare nequeūt futura iudicia tanq̄ ibi damnādi de talibꝫ / prophꝫta loquens ait.
Letentur et exultent gentes) que faciem dei confeſ-ſione preuenire meruerūt / et ouertens ſermonē ad deū

ait(qm̄ iudicas)in futuro iudicīō(in eq̄tate)reddēs ſin
gulis ſcd̄m ſua merita hūliū corda ſanādo ⁊ ſupborū
colla ↄcidēdo(et gentes ī terra dirigis)faciens eas in
hoc mūdo ↄfiteri ut diabolico neq̄ant errore ſbūti. Cō
fiteātur tibi pplī deus)ↄfeſſiōe laudis(ↄfiteātur tibi pplī
oīs qm̄ terra)nr̄i cordis q̄ prius ī infidelitate ↄſiſtens
ſpinas ⁊ tribulos viciorꝫ ꝓferebat expurgatis ſordibꝫ
ydolatrie(dat fructū bonorū operū) et plurimos fru-
ctus ꝟtutū. Et ideo. Bn̄dicat deus)pr̄.ſ.in hac vita
multiplicādo in nobꝭ ꝟtutes(et bn̄dicat nos deus filius/
bn̄dicat nos deus ſpūs ſanctus/et metuāt eū)qui ē vnꝰ
in tribꝫ pſonis timore filiali(oēs hoīes de oībꝫ fini-
bus terre)ut ſuſceptā fidē accurata ſollicitudine cuſto
dirent.

¶ Pſalmus.lxvij.in quo de exultacōe
criſti.⁊ ruina aduerſariorꝫ.

Propheta ↄſiderer optans reſurrectionē criſti in qua
diſſiparentur aduerſarij eius ait.

Exurgat deus id ē xp̄s a morte(diſſipent̄ inimici eius)iudei qđ imple
tū eſt in diſpſiōe titi ⁊ veſpaſiani(tollātur metu animi)a
pn̄tia dei q̄ vbiqꝫ eſt pn̄s/qui reprobi in iudicīō pſentiā
xp̄i iudicātis euadē cupiēt/licet minime poſſint(q̄ oderūt
eū).i.qui ī ſua ꝑtinacia pſtiterūt Sicut deficit fumus)
ſic in ſupbia et elacōe ſua deficiāt(ſicut fluit cera a facie
ignis ſic pereāt pccōres cū an̄ dei faciē)in iudicio dedu
centur. Et iuſti reficiātur)delicijs diuinitatis(et ex-
ultēt poſiti in ↄſpectu dei)in clara viſiōe eius(et delectē-
tur ī leticia ſua)quā nouerūt nullo fine claudendā.
Propheta ↄuertit ſermonē ad fideles quibꝫ tantā ſpem
dedit hortās eos ad laudes deo decantādas dicens.